

PRAVČICKÉ NOVINY

Číslo 3/2018

Oficiální zpravodaj obce Pravčice

Září 2018

Vážení čtenáři,

skončilo nám letošní nadmíru horké léto a přichází podzim. Dny se pomalu začínají zkracovat, což je neklamně znamení, že jsme se dostali do poslední čtvrtiny roku 2018. Letošní léto nám ještě víc, než roky předcházející, ukázalo, jak těžko je, když přírodě schází vláha. Nekončícím suchem strádala celá naše zem. Bohužel sucho velmi nepříjemně zasáhlo i naši obec. Domnívám se, že nastala doba, kdy se voda zařadila mezi nejvzácnější tekutiny, neboť se nedostatek vody začíná projevovat na celé naší planetě. Každý z nás má možnost tuto tíživou situaci alespoň malinko zlepšit, například i tím, že se k vodě budeme chovat s náležitou úctou, že budeme zvažovat, zda si napustíme bazén, když víme, že soused má ve studni vody málo, že nebudeme dešťovou vodu vypouštět do kanalizace, ale využijeme ji například k zalévání. Záleží na každém z nás, co bude s vodou na Zemi. Věřím však, že svým chováním zajistíme vodu na naší planetě i pro generace budoucí.

Přeji všem krásný podzim, a až i k nám přijde tolik očekávaný podzimní déšť, tak příjemné čtení nového čísla Pravčických novin.

Jaroslav Šašek, starosta obce Pravčice

Z OBSAHU

- Usnesení Zastupitelstva a Rady obce Pravčice: str. 2 - 4
- Vodovod Pravčice: str. 4 - 5
- Komunální volby – informace o způsobu hlasování: str. 6 - 8
- Dění od června do září: str. 9 - 19

- Střípky z pravčické školy: str. 20 - 21
- Z historie (Pravčický legionář F. R. Vlach, Po staru se žít nedá): str. 22 – 25
- Společenská kronika: str. 25 - 26
- Jan Černošek sedmdesátiletý: str. 26 - 27

ZASTUPITELSTVO OBCE

USNESENÍ Z 20. ZASEDÁNÍ DNE 26. 6. 2018

I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:

1. návrhovou komisi ve složení Petra Tobolíková a Ing. Libor Mrhálek,
2. program zasedání Zastupitelstva obce Pravčice,
3. účetní závěrku obce Pravčice sestavenou k 31. 12. 2017,
4. závěrečný účet obce Pravčice za rok 2017 a vyjadřuje souhlas s celoročním hospodařením obce Pravčice za rok 2017, a to bez výhrad,
5. smlouvu o výpůjčce s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, na pozemky p.č. 1241, p.č. 1552, p.č. 1558, p.č. 1566, p.č. 1578, p.č. 1579, p.č. 1583, p.č. 1585, p.č. 1587, p.č. 1604 a p.č. 1606 v majetku obce Pravčice pro stavbu „Rychlostní silnice R49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“,
6. odkoupení části pozemku p.č. 1055 v k.ú. Pravčice pro vybudování inženýrských sítí za cenu 300,- Kč za 1 m² a pověřuje starostu obce k jednání s majitelem o zajištění geometrického plánu,
7. Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 1030041701/001 se společností E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice,
8. Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 1030045332/007 se společností E.ON Distribuce, a.s. se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice,
9. povolení výjimky z počtu dětí Mateřské školy v Pravčicích podle § 23 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, na počet 28 dětí pro školní rok 2018/2019 za předpokladu, že zvýšení počtu dětí není na újmu kvalitě vzdělávací činnosti školy a jsou splněny podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví.

II. Zastupitelstvo obce Pravčice bere na vědomí:

zprávu z jednání Rady obce Pravčice.

III. Zastupitelstvo obce Pravčice pověřuje:

Radu obce Pravčice k jednání o změně projektu u Smlouvy č. 1030041701/001 tak, aby místo tří překopů byly provedeny protlaký.

RADA OBCE**USNESENÍ ZE 78. JEDNÁNÍ DNE 19. 6. 2018**

Rada obce Pravčice schválila Rozpočtové opatření č. 3/2018.

USNESENÍ ZE 79. JEDNÁNÍ DNE 3. 7. 2018

1. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o podmínkách a právu provést stavbu č. SML/0450/18, stavba „Vodovod Pravčice“ mezi obcí Pravčice a Zlínským krajem, IČO 70891320, tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín, zastoupeným Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace, IČO 70934860, K Majáku 5001, 761 23 Zlín.
2. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o právu provést stavbu, stavba „Vodovod Pravčice“ mezi obcí Pravčice a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, IČO 65993390, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4 – Nusle.
3. Rada obce Pravčice schválila zpracování Plánu rozvoje sportu obce Pravčice od společnosti MAS – Partnerství Moštěnka, o.p.s., IČO 27017010, Dr. A Stojana 120/41, 751 17 Horní Moštěnice.
4. Rada obce Pravčice schválila Provozní podmínky na víceúčelovém hřišti dle upraveného návrhu.

USNESENÍ Z 80. JEDNÁNÍ DNE 1. 8. 2018

1. Rada obce Pravčice schválila Nájemní smlouvu a smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti mezi obcí Pravčice a společností Povodí Moravy, s. p., IČO 70890013, Dřevařská 932/11, Veveří, 602 00 Brno.
2. Rada obce Pravčice schválila úpravu polní cesty p. p. č. 1630 v k. ú. Pravčice recyklátem. Úpravu provede na vlastní náklady Myslivecký spolek Pravčice.
3. Rada obce Pravčice schválila sponzorský dar pro Myslivecký spolek Pravčice na dětský den dne 18. 8. 2018 ve výši 1 000,- Kč.
4. Rada obce Pravčice schválila rozpočtové opatření č. 4/2018.

USNESENÍ Z 81. JEDNÁNÍ DNE 4. 9. 2018

1. Rada obce Pravčice schválila zapojení obce Pravčice do MAP ORP Kroměříž.
2. Rada obce Pravčice schválila Hromadnou licenční smlouvu o veřejném provozování mezi obcí Pravčice a společností OSA – Ochraný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s., IČO 63839997, Čs. Armády 786/20, 160 56 Praha 5.
3. Rada obce Pravčice schválila Dodatek č. 2 k nájemní smlouvě č. 1/2013 mezi obcí Pravčice a společností Pravčická a.s., IČO 25503367, Pravčice 242, 768 24 Hulín.
4. Rada obce Pravčice schválila, na základě žádosti, napojení domu č. p. 178 v Pravčicích na obecní studnu umístěnou na rohu Nové ulice a uličky. Majitel si

zajistí příslušné povolení na vodoprávním úřadě v Kroměříži a provedení přípojky na své náklady.

VODOVOD PRAVČICE

ZAČALO POVOLOVACÍ ŘÍZENÍ

Letošní extrémně suchý rok opět poukázal na tíživou situaci se zásobováním pitnou vodou v naší obci. Sucho pokračuje již několikátý rok, ale ten letošní je v tomto směru opravdu hodně špatný. Některé studny zůstaly v létě v Pravčicích dokonce bez vody, a proto jsme požádali společnost Vodovody a Kanalizace Kroměříž a.s. o dovoz vody v cisterně. Společnost naší žádosti vyšla vstříc.

Dovolte mi, abych Vám podal další informace o tom, jak to vypadá s přípravou na stavbu „Vodovodu Pravčice“, který má situaci s nedostatkem vody v obci vyřešit. Možná bude vhodné si nejdříve připomenout některé zásadní skutečnosti, které dnešnímu stavu věci předcházely. Základní dokumentace, potřebná pro územní řízení, nám byla dodána již v dubnu roku 2014, dokumentaci vypracovala projekční kancelář Ing. Zábranského z Přerova. Bohužel se stalo, že v dalším roce vlastník projekční kanceláře náhle zemřel, a proto nebylo možné získat a do dokumentace zapracovat stanoviska dotčených úřadů. Po vyjasnění všech formalit se projektu ujal jeden ze spolupracovníků Ing. Zábranského, který stanoviska dotčených orgánů zajistil a tato stanoviska do dokumentace zapracoval. Na základě takto doplněné dokumentace jsme začali shromažďovat souhlasy vlastníků pozemků, přes které byla trasa vodovodu navržena. Zde jsme však narazili na nesouhlasy některých vlastníků.

V projektu došlo k dalším úpravám, abychom se pozemkům, ke kterým jsme souhlas jejich vlastníků se stavbou neobdrželi, vyhnuli. Každá taková úprava musela být opětovně projednávána u nejrůznějších institucí, které pak vydaly svá stanoviska. A tato stanoviska pak musela být opět do dokumentace zapracována. Neustálé hledání nových řešení tedy znamenalo vždy nejen přepracování části dokumentace, ale i jednání s vlastníky dalších pozemků a tím i další zdržení. Bohužel, taková je realita.

Do příprav akce „Vodovod Pravčice“ je zapojeno poměrně mnoho lidí, přesto trvalo vše mnohem déle, než jsme na začátku příprav dokumentace všichni očekávali. Nikdy jsme však nepřestávali doufat, že se nám to opravdu podaří, neboť poslední roky nám daly za pravdu, že vodovod je v Pravčicích nutností.

Všechny souhlasy vlastníků pozemků se nám podařilo zajistit v závěru roku 2017, následovalo zajištění stanovisek dotčených orgánů a organizací a další úprava dokumentace. Kompletní dokumentace pro územní řízení nám byla předána na začátku září letošního roku.

Mám tedy dobrou zprávu, že se konečně podařilo dát všechny smlouvy, souhlasy, vyjádření, stanoviska a dokumentaci dohromady a že jsme mohli vše podat v měsíci září na Stavební úřad do Hulína s žádostí o vydání územní rozhodnutí. Od samého začátku příprav jde o nejdůležitější formální krok, který bylo třeba udělat. V současné době probíhá územní řízení.

To nejtěžší z tohoto hlediska máme tedy za sebou. Nebudu zastírat, že jsem čekal podání žádosti o vydání územního rozhodnutí mnohem dříve, avšak člověk miní a příslušné orgány a organizace mění.

Další, určitě příjemnou zprávou, je, že stát vynakládá v současné době poměrně dost finančních prostředků na boj se suchem - v tom jsou podporovány samozřejmě také stavby vodovodů. Souběžně s vyřizováním povolení probíhá příprava na vyřízení žádosti o dotaci na tuto asi nejnáročnější stavbu v novodobé historii naší obce.

Čeká nás také náročné výběrové řízení. Chci věřit, že se nám podaří vybrat nejvhodnějšího dodavatele stavebních prací. Ne vždy je to jednoduché a ne vždy se to obcím daří. Snad my budeme mít na dodavatele i trochu štěstí.

Samozřejmě, že samotná stavba bude záležitostí nového zastupitelstva, které vzejde z voleb v říjnu letošního roku. I přes všechny dosavadní peripetie jsem stále optimista, a tak věřím, že se nové zastupitelstvo tohoto úkolu zdárně zhostí a naše obec se vytouženého vodovodu konečně dočká.

Jsem si plně vědom, že samotná realizace stavby nebude jednoduchou záležitostí. Obec bude rozkopaná, mnozí budou možná i nespokojení, ale to se nedá nic dělat. Vydrželi to jinde, vydržíme to také. Jakmile začneme, budeme již totiž vidět světlo na konci tunelu, a to je pro nás důležité.

Moc dobře si uvědomuji, že voda je pro život nezbytně nutná, a pokud se budou i nadále opakovat sucha, jaká nás postihla v posledních letech, bez vodovodu se naše obec opravdu neobejde.

Nechtějte, prosím, žádný přesný termín zahájení samotné stavby, nicméně ten čas se blíží. Vyřízení povolení je v řádu několika měsíců. Jakmile budeme mít v ruce územní rozhodnutí a pak i stavební povolení, bude následovat zmíněné výběrové řízení a souběžně s ním bude třeba shánět peníze z nějakého dotačního zdroje.

Jak jsem již uvedl, to nejhorší, co se týká časové náročnosti, je hotové. Tak prosím ještě o trochu trpělivosti a potom si třeba spolu připijeme vodou z našeho veřejného vodovodu.

Jaroslav Šašek, starosta obce

VOLBY 2018

INFORMACE O ZPŮSOBU HLASOVÁNÍ VE VOLBÁCH DO ZASTUPITELSTEV OBCÍ V ROCE 2018

Volby do zastupitelstev obcí a zastupitelstev městských obvodů a městských částí ve statutárních městech a do Zastupitelstva hlavního města Prahy a zastupitelstev jeho městských částí (dále jen „volby do zastupitelstev obcí“) vyhlásil prezident republiky svým rozhodnutím č. 85 /2018 Sb. ze dne 23. května 2018.

Volby do zastupitelstev obcí se konají ve dvou dnech, v pátek 5. října 2018 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 6. října 2018 od 8.00 hodin do 14.00 hodin. **Hlasování probíhá pouze ve volebních místnostech na území České republiky.**

Volič

Voličem je státní občan České republiky, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let a který je v den voleb v této obci, městě nebo hlavním městě Praze (dále jen „v této obci“) přihlášen k trvalému pobytu, a státní občan jiného státu, který v druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let, je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu a jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv (dále jen „volič“). Právo volit mohou cizinci realizovat pouze tehdy, pokud jsou u místně příslušného obecního úřadu zapsáni v dodatku stálého seznamu voličů.

V současné době je takovou smlouvou jen Smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, na základě které mohou hlasovat v České republice i občané z jiných členských států Evropské unie s tím, že na základě judikatury a přímého účinku evropského práva postačuje namísto splnění podmínky přihlášení se k trvalému pobytu občana jiného členského státu EU též přihlášení se k přechodnému pobytu v příslušné obci.

Volební místnost

Ve volební místnosti bude na viditelném místě vyvěšen hlasovací lístek označený nápisem "vzor", prohlášení o vzdání se nebo odvolání kandidatury, pokud bylo doručeno do 48 hodin před zahájením voleb (při zjišťování výsledků voleb se k hlasům odevzdaným pro takového kandidáta nepřihlíží) a dále případná informace o tiskových chybách na hlasovacím lístku s uvedením správného údaje. Volební místnost musí být pro každý volební okrsek rovněž vybavena zákonem č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně a některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který musí být voličům na jejich žádost zapůjčen k nahlédnutí.

Hlasování

Hlasování na zastupitelských úřadech České republiky a hlasování na voličský průkaz ve volbách do zastupitelstev obcí není možné.

Hlasovací lístek

Hlasovací lístek pro volby do zastupitelstva obce může být vytištěn oboustranně. V takovém případě je na hlasovacím lístku uveden text *Pokračování na 2. straně*.

V záhlaví každého hlasovacího lístku je uveden název obce a počet členů zastupitelstva obce, který má být zvolen. Volební stranou může být politická strana, politické hnutí, jejich koalice, sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, individuálně kandidující nezávislý kandidát nebo sdružení nezávislých kandidátů. Údaj o členství jednotlivých kandidátů v politických stranách nebo politických hnutích je na hlasovacím lístku uveden zkratkou.

Na hlasovacím lístku těch volebních stran, u kterých bylo při registraci rozhodnuto o škrtnutí kandidáta, zůstává pořadové číslo, původně určené pro tohoto kandidáta, neobsazené.

Hlasovací lístek je na konci textu opatřen otiskem razítka obecního úřadu, který plní pro danou obec funkci registračního úřadu.

Hlasovací lístek je starostou obce distribuován voličům nejpozději 3 dny předem dnem voleb (2. října 2018). V případě, že dojde k jeho poškození nebo ztrátě, je možné požádat ve volební místnosti okrskovou volební komisi o vydání nového hlasovacího lístku.

Prokázání totožnosti a státního občanství

Volič po příchodu do volební místnosti prokáže okrskové volební komisi svou totožnost a státní občanství. Totožnost a státní občanství prokáží občani České republiky platným občanským průkazem nebo platným cestovním pasem České republiky (možný též občanský průkaz s odstřiženým rohem a současně potvrzením o změně některého údaje, který se uvádí na občanském průkazu) a občané z jiného členského státu průkazem o povolení k pobytu. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství potřebnými doklady, nebude mu hlasování umožněno.

Úprava hlasovacího lístku a způsob hlasování

Po obdržení úřední obálky, případně hlasovacího lístku, vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacího lístku. Pokud se volič neodebere do prostoru určeného pro úpravu hlasovacího lístku, nebude mu hlasování umožněno.

Volič může upravit hlasovací lístek jedním ze způsobů:

1. Označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce před názvem volební strany pouze jednu volební stranu. Tím je dán hlas kandidátům této volební strany

v pořadí dle hlasovacího lístku v počtu, kolik činí počet členů zastupitelstva obce, který má být v obci volen.

2. Označit v rámečcích před jmény kandidátů křížkem toho kandidáta, pro kterého hlasuje, a to z kterékoli volební strany, nejvýše však tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva obce má být zvoleno.
3. Kromě toho lze oba způsoby, popsané v předchozích bodech, kombinovat, a to tak, že lze označit křížkem jednu volební stranu a dále v rámečku před jménem kandidáta další kandidáty, pro které hlasuje, a to v libovolných samostatných sloupcích, ve kterých jsou uvedeny ostatní volební strany. V tomto případě je dán hlas jednotlivě označeným kandidátům. Z označené volební strany je dán hlas podle pořadí na hlasovacím lístku pouze tolika kandidátům, kolik zbývá do počtu volených členů zastupitelstva obce.

Volič vloží hlasovací lístek šedé barvy do úřední obálky šedé barvy. Po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků vloží volič tuto úřední obálku před okrskovou volební komisi do volební schránky.

Neplatné jsou hlasovací lístky, na kterých není označena ani volební strana a ani žádný kandidát, dále jsou neplatné ty, které nejsou na předepsaném tiskopise, hlasovací lístky, které jsou přetržené, a hlasovací lístky, které nejsou vloženy do úřední obálky. Hlas voliče je neplatný, je-li v úřední obálce vloženo několik hlasovacích lístků do téhož zastupitelstva.

Každý volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné. S voličem, který nemůže pro tělesnou vadu vybrat zvolený hlasovací lístek anebo nemůže číst nebo psát, může být v prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků přítomen jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise, a hlasovací lístek za něho vybrat a vložit do úřední obálky, a popřípadě i úřední obálku vložit do volební schránky.

Hlasování do přenosné volební schránky

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, avšak pouze v územním obvodu stálého volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou a hlasovacím lístkem.

*Převzato z webových stránek Ministerstva vnitra ČR
<http://www.mvcr.cz>*

ČERVEN 2018

DĚTSKÝ DEN 2018

Mezinárodní den dětí letos vyšel krásně na sobotu, nicméně po dlouhém zvažování jsme se rozhodli, že ten náš Dětský den přesuneme na páteční odpoledne. Bylo to dáno tím, že letošní Dětský den se uskutečnil v menším rozsahu, než v letech minulých. Letos jsme se museli obejít bez pomoci občanského sdružení, které v minulosti zajišťovalo ty největší atrakce a jehož členové se výrazně zapojovali i do organizátorské činnosti celé akce. Nicméně Dětský den byl a snad se i líbil.

Celé odpoledne bylo zaměřeno zejména na pohyb dětí, a nutno říci, že my dospělí jsme byli chvílemi již unaveni, ale na dětech nic takového znát nebylo. Inu, energie mládeže se nedá ničím nahradit. Na druhou stranu je krásné sledovat, s jakým nadšením se i ty nejmenší děti pouštěly do plnění jednotlivých úkolů, které byly pro ně nachystány.

Jízda na poníkovi (foto Jarmila Šašková)

Většina dětí se pustila bez bázně do atletického víceboje, který dokonale prověřil síly všech účastníků. Řekne se, že minuta nic není. Věřte, že když skáчете přes švihadlo „pouhou minutu“, tak je ta minuta doslova nekonečná. Kdo mi nevěří, ať si to třeba doma vyzkouší. Samozřejmě, že víceboj byl naprosto regulérní soutěží a ty nejlepší děti byly oceněny medailemi. Kdoví, třeba je právě tento víceboj nastroval k zářivé sportovní kariéře a jednou bude tato medaile velkou vzácností. Všem bych to přál, ale ještě víc bych si přál, aby měly děti ze sportu hlavně radost a potěšení. Vše ukáže až

čas, ten neúprosný vládce všeho bytí.

Také v letošním roce jsme pamatovali i na ty nejmenší, u kterých zatím šlo více než o sportovní výkon o odměnu v podobě sladkostí, které děti dostávaly. Některé děti se zprvu styděly, ale s postupem času ostych mizel.

Mezi největší atrakce, stejně jako v letech minulých, patřila i jízda na koních. Děvčata ze sportovních oddílů v Pravčicích se pečlivě starala o všechny zájemce o svezení na koníčcích. Pro některé to byl možná první životní kontakt s velkým pomocníkem a přítelem lidí, koněm. Také tady byl znát strach některých dětí, zejména těch menších, ale i tady nakonec převládla spokojenost všech.

Další velkou atrakcí vždy bývá rýžování zlata, a tak jsme se i tentokrát alespoň na chvilku pomyslně přesunuli na Aljašku a děti mohly vyrýžovat trochu zlatých penízků. Myslím, že se podařilo získat alespoň jeden penízek každému, i těm nejmenším, a tak to má být. Je krásné sledovat ty zářící dětské oči při nálezů byt i jediného zlatého penízku. Je vidět, že zlatá horečka působí i po několika stoletích stále stejně.

Rýžování zlata (foto Jarmila Šašková)

Tak jako každý rok, ani letos nechybělo malování na obličeje, skákací hrad a samozřejmě také občerstvení. Špekáček byl připraven pro každého. Nakonec se snědly úplně všechny. Bylo vidět, že děti potřebovaly vydanou energii doplnit.

Zajímavou atrakcí (nutno říci, že nečekanou) bylo pro malé děti také doplňování tekutin. Děti měly možnost si dát sirupovou vodu, případně vodu čistou – a malé děti byly úplně nadšené z toho, že si mohou natočit do kelímku pít samy. Přiznám se, že nás to docela překvapilo.

Celé odpoledne plynulo v takové pohodě, že jsme se ani nenadáli a blížil se večer. Děti i dospělých v areálu začalo ubývat, což bylo neklamné znamení, že Dětský den

2018 pomalu končí.

Mně pro ten letošní rok nezbyvá, než poděkovat všem pořadatelům, a všem, kteří se na Dětském dni podíleli. Poděkování patří samozřejmě také všem účastníkům - dětem, neboť bez nich by to nemělo smysl.

Takže přátelé, v roce 2019 na Dětském dnu ahoj!

Jaroslav Šašek

OSLAVY 130 LET OD ZALOŽENÍ SDH PRAVČICE A 90. VÝROČÍ OTEVŘENÍ NOVÉ ŠKOLY V OBCI

Dne 21. srpna tomu bylo 130 let, kdy začal v Pravčicích hořet dům č. pop. 37. Požár se rozšířil i na další domy č. pop. 36, 35 34, 33 a 32. Tato událost vedla 23. srpna 1888 k založení Sboru dobrovolníků, spolku dobrovolných hasičů. V Kronice hasičské byl v roce 1888 začátek požáru zachycen takto: *„Je pěkný slunný den. Větrík mírně pofukuje přes pole, která se místy už černají, neboť úroda je většinou svezaná do stodol. Někde stojí ještě mandele, ale těch pomalu ubývá. Všude je v poli živo a nade vším skřívanci jásají jako by se radovali z té krásné boží přírody. V celé vsi není hospodáře, všichni jsou ve stodolách nebo na poli. Jen pár stařečků sedí na lavičkách před stavením a dohlíží na tu malou drobotinu, která si hraje a skotačí. Křičí jeden přes druhého, až v uchu zaléhá. Pojednou všechno ztichne a strne hrůzou při spatření černého dýmu, který se vyvalil na vesnici jako strašidlo. HOŘÍ!!!“*

Založení Sboru dobrovolníků, spolku dobrovolných hasičů, si pravčičtí hasiči připomněli po 130 letech 9. června oslavou, která začala průvodem na hřbitov, následovala slavnostní mše v kostele sv. Floriana, celebrowaná arcibiskupem olomouckým, monsignorem Janem Graubnerem, a slavnostní schůze.

Zábavný program byl směřován do areálu Sokolovny, k posezení hrála dechová

Arcibiskup olomoucký, monsignor Jan Graubner (vpravo),
při vstupu do kostela sv. Floriana
(foto Jarmila Šašková)

hudba Hanačka z Břestu. Děti si mohly zaskákat v nafukovacím hradě a zařadit si v hasicí pění. V hasičské zbrojnici byla nachystána výstava. Všichni měli možnost podívat se na ukázky hasičské techniky.

V budově pravčické školy zatím proběhl téhož dne dopoledne při příležitosti 90. výročí od otevření nové školy v obci Den otevřených dveří.

Odpoledne vystoupili žáci školy spolu s dětmi ze školky v Sokolské zahradě s Hanáckou besedou.

*Jarmila Šašková,
zdroj www.pravcice.cz*

*Vlevo 90letá škola v Pravčicích,
dole malí Hanáci před hasičskou
zbrojnicí (foto Romana Kunderová)*

DRUHÉ KOLO EVROPSKÉHO POHÁRU NESLYŠÍCÍCH

O víkendu (22. a 23. června 2018) se uskutečnilo druhé kolo Evropského poháru neslyšících v Radíkově nedaleko Olomouce.

Na této významné sportovní události byla mezinárodní účast z Itálie, Rakouska, Maďarska, Ruska, Slovenska a samozřejmě nechyběli domácí závodníci.

V sobotu se za chladného a polojasného počasí jela časovka do vrchu s hromadným startem v délce 6,5 km. Trasa byla velmi pestrá, zpočátku vedla po asfaltové cestě, která se po 2 km změnila na šotolinový povrch a postupně přešla na lesní cestu střídající se s polní cestou. Samozřejmě místy byly i prudké výjezdy, takže celkovou délkou byl kopec se svým stoupajícím sklonem velmi proměnlivý a zajímavý. Po startu zhruba na 500 m nastoupil do ostrého tempa maďarský závodník Bence Foldi, ale zhruba po necelém 1 km zvolnil a toho využil ruský závodník Aleksei Kurdin, který ho vystřídal ve vedení a to udržel až do samého konce závodu nedaleko Pohořan. Na druhém místě skončil Bence Foldi a na třetím místě překvapivě Jan Čapek z SK SKI-VELO neslyšících Olomouc. Celkově se zde na start postavilo 16. závodníků. Mezi ženami vyhrála ruská závodnice Viktori Schiriavskova a za ní dojela domácí závodnice Renata Šuláková.

Po skončení časovky se závodníci přesunuli zpět na pevnůstku Radíkov, kde si tréninkově vyzkoušeli technicky náročnou pětikilometrovou trať MTB Cross Country, která byla na programu v neděli.

David Studýnka na trati závodu (foto Michaela Studýnková)

Druhý den ráno se za chladného a zataženého počasí postavilo na start MTB Cross Country 17 nažhavených závodníků. Trať vedla přímo na pevnůstce Radíkov, ale také v její blízkosti. Na závodní trati byly těžké technické pasáže - jak prudké výjezdy po kamenech a kořenech, tak i prudké sjezdy spolu s ostrými zatáčkami a překážkami. Závodníci v kategoriích Elite a master absolvovali 5 kol, senioři 3 kola a ženy 2 kola. Všechny kategorie z celkového počtu kol měli jedno kolo zavádějící (nemožnost předjíždění). V průběhu celé trati se nedalo ani na chvíli oddechnout a závodníci jeli na hranici svých možností. S tím si nejlépe popral a po zásluze opět zvítězil Aleksei Kurdin, druhé místo obhájil Bence Foldi a na třetím místě skončil Jan Čapek, který se zároveň stal Mistrem České republiky neslyšících v MTB Cross Country. Na druhém místě v rámci Mistrovství ČR neslyšících dojel David Studýnka a za ním na třetí pozici skončil Pavel Pastrnek. Mezi ženami v Evropském poháru zvítězila opět Ruska Viktoria Schiriavskova před druhou Šulákovou.

Celá tato významná sportovní událost proběhla v příjemném přátelském duchu a samozřejmě provázená kvalitní závodní rivalitou. Třetí a poslední kolo Evropského poháru 2018 se bude konat v září, a to v Maďarsku.

Text svého týmového kolegy dodal David Studýnka

ČERVENEC 2018

HANÁCKÝ POHÁR V DÁMSKÝCH RUKOU

V tradičním termínu jednoho z prvních červencových víkendů se sedmého července do Pravčic sjely jezdecké dvojice ucházet o vítězství ve 41. ročníku Hanáckého poháru.

Celý den ve znamení jezdeckého sportu však přinesl i další zajímavé parkurové soutěže, ve kterých pravčičtí jezdci potěšili svými výkony domácí fanoušky.

Na příčku nejvyšší dosáhla v soutěži ZM Tereza Benediktová s Carií (JK SPORT Pravčice) a taktéž 1. místo v parkuru se stupňovanou obtížností do 110 cm se žolíkem 120 cm patřilo domácímu Bohumilu Cupákovi s Angelinou 2.

V následujícím parkuru „L“ se již začínalo rozhodovat o vítězi trofeje, neboť tato soutěž je prvním kolem dvoukolové soutěže o Hanácký pohár. Nejlepší výkon z domácích jezdců předvedla Tereza Benediktová s Yetim (JK SPORT Pravčice), která s 0 trestnými body v čase 72,87 s zároveň obsadila 2. místo.

Do 2. kola - parkuru „S“ - nastupovala s nadějným výsledkem 0 trestných bodů v čase 73,06 s i Lucie Hladíková s koněm More Than Breath (JK Morava Pravčice).

Obě dvojice byly ale v tomto kole zatíženy trestnými body, takže celkové vítězství a putovní pohár si ze 41. Hanáckého poháru odvezla sympatická Michaela Fojtová

z Jezdecké stáje Michaela Fojty, jejíž výkon na koni Langer byl v obou kolech bezchybný. Třetí místo Hladíkové a čtvrté místo Benediktové byly ale přesto příjemnou tečkou za celým dnem.

Akce byla pořádána za podpory obce Pravčice a Zlínského kraje. Děkujeme ale všem, jejichž pomoc jakkoliv pomohla hladkému průběhu celého dne.

Iva Nadřová Hlobilová

*Michaela Fojtová, Langer
(foto Petr Hirka)*

SRPEN 2018

ŽNĚ NAŠICH DĚDŮ

V sobotu 25. srpna se v areálu Pravčické a.s. uskutečnily již tradiční „Žně našich dědů“. Vzpomínky na práci našich předků si v Pravčicích můžeme připomenout každé dva roky, a tak právě letos jsme měli možnost opět vidět, jak se sklízelo obilí v čase méně či dávno minulém.

Bohužel, ačkoliv panuje letos mimořádné sucho, tak ráno v den akce skrápěl pole, kde bylo nachystáno obilí ke sklizni, déšť, a tak se vedení zemědělské společnosti muselo s lítostí rozhodnout, že program, který byl plánován přímo na poli, bude zrušen. Déšť sice ustal, ale mokro by zcela určitě způsobilo, že by si návštěvníci část pole odnesli na své obuvi domů. Vše se přesunulo tedy přímo do areálu Pravčické a.s., kde byly podmínky příznivé, neboť déšť již ustal a na všechny se začalo usmívat z oblohy sluníčko.

Předseda představenstva Pravčické a.s., pan Josef Netopil, převzal od chasy dožínkový věnec a v krátkém projevu poděkoval za úrodu a přivítal návštěvníky. Následovalo taneční vystoupení dětí z pravčické školy, které předvedly Hanáckou besedu, za kterou sklídily veliký potlesk. Úspěch sklídl také pěvecký sbor Hlahol z Mysločovic; na členech Hlaholu je přímo vidět, jakou radost jim zpěv dělá. Následovaly ukázky zpracování obilí, ukázky různých strojů, které jsou ve vlastnictví Muzea zemědělské techniky v Pravčicích a které jsou stále plně funkční.

(Fotografie ze Žní našich dědů pořídila Jarmila Šašková)

Poté se návštěvníci mohli vydat do míst, kde byly připraveny stánky s bohatým občerstvením a také několik druhů regionálních potravin. Všichni návštěvníci si mohli rovněž prohlédnout prostory muzea, kde je již několik let vystaveno velké množství exponátů, a to od nástrojů z doby dávno minulé až po ty novější. Mnozí návštěvníci často přemýšleli, k čemu různé nástroje sloužily, a poznání jejich funkce bylo někdy překvapivé. Nejmenší návštěvníci velmi ocenili skákací nafukovací farmu, ze které je dostat bylo pro rodiče občas velmi náročné.

Ani v letošním roce se akce neobešla bez tomboly. Některé ceny si mohli šťastlivci vyzvednout ihned po rozbalení lístku a několik hlavních cen se losovalo na závěr. Tyto šťastlivce při vyzvednutí ceny také vyzpovídal moderátor dožinek Zdeněk Štokman. Po celý den provázela letošní dožínky Hanácká dechová hudba Huliňané.

Návštěvníci, kteří v sobotu 25. srpna vyrazili na „Žně našich dědů“ do Pravčic, určitě nelitovali. Stále platí, že je potřeba se dívat do minulosti, aby byla také budoucnost.

Chtěl bych touto cestou poděkovat celému vedení Pravčické a.s. v čele v panem Josefem Netopilem za krásný den, který jsme mohli společně s nimi strávit, a přeji jim do další práce mnoho úspěchů. Věřím, že jsme se na takové akci nesešli naposledy.

Jaroslav Šašek

LEGIO VLAK A PRAKR

Poslední den měsíce srpna jsme se byli podívat do Kroměříže, kde „přijel“ legionářský vlak. V několika vagónech byla umístěna expozice z raných dob, kdy vznikalo Českoslovesko.

Expozice i výklad ke každému vagónu byla skvělá a my moc děkujeme, že jsme tento vlak stihli před jeho „odjezdem“.

Děkujeme legionářům, kteří nás prováděli po expozici a za jejich výklad. I spousty zajímavostí jsme se dozvěděli... Jen tak dál. 😊:-)

Text i foto PRAKR

ZÁŘÍ 2018

CYKLO-VETERÁNI PRAKR NA MELOUNOŽRANÍ

Dne 2. září proběhla akce Melounožraní v restauraci R Club ve Všetulích a jejím okolí. Akce to byla velkolepá se spoustou zábavy nejen pro děti. I my jsme s potěšením přijali pozvání od pořadatelů a zúčastnili se.

Všem, kteří tuto akci organizovali, patří veliké uznání a náš dík. Stejně tak i veliké

díky všem účinkujícím a moderátorovi obzvláště. Perfektní atmosféra, organizace a spousta skvělých lidí.

Při této akci jsme se seznámili se členy skupiny Maxim Turbulenc (na fotografii vlevo). Veselí to chlapíci, pořád usměvaví, plní optimismu a životní energie, kterou na posluchače přenášeli. Skvělé vystoupení. A my jim přejeme do budoucna, ať se jim jen a jen daří nejenom po hudební stránce, ale i v té soukromé. Věříme, že další ročníky budou následovat.

Text i foto PRAKR

TŘETÍ KOLO EVROPSKÉHO POHÁRU MTB

Neslyšící cyklisté Pavel Pastrnek, Jan Čapek, David Studýnka, Lumír Vascily a Renata Šuláková ze SK SKIVELO Olomouc vyrazili do Maďarska na 3. kolo Evropského poháru neslyšících MTB, které se konalo o víkendu 8. a 9. září. Sjelo se několik klubů z Evropy - z Itálie, Belgie, Ruska, Slovenska a samozřejmě domácí Maďaři.

Sobotní závod byl XCC a trať byla situována u lyžařského areálu. Z našich nejlépe dojel Jan Čapek, za ním Pavel Pastrnek a třetí David Studýnka. U žen zvítězila Renata Šuláková, a to díky diskvalifikaci Rusky, která porušila pravidla, neboť jela se sluchadly.

V neděli následoval XCM 57 km a u žen 37 km. Nejlépe opět dojel Jan Čapek, druhý skončil David Studýnka a na třetím místě Pavel Pastrnek. Mezi ženami došla Renata Šuláková na 2. místě.

V celkovém pořadí Evropského poháru neslyšících opět zvítězil Jan Čapek, druhé místo bral David Studýnka těsně před Slovákem. Pavel Pastrnek obsadil nevděčnou bramborovou pozici. V kategorii žen se Renata Šuláková umístila na 2. místě. Klub SK SKIVELO se umístil na druhém místě před Ruskem.

David Studýnka

*Na horní fotografii David Studýnka na trati závodu,
na dolní fotografii na stupních vítězů jako bronzový
(foto zapůjčil David Studýnka)*

STŘÍPKY Z PRAVČICKÉ ŠKOLY

SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2017/2018

V pátek 29. června se závěr školního roku přiblížil na dosah. Děti a žáci se slavnostně oblékli a vyzbrojeni kytkou vyrazili k obecnímu úřadu, kde na ně čekal pan starosta.

Po zahájení slavnostního dopoledne se mladší děti z mateřské školy loučily básničkami a písničkami se svými kamarády předškoláky, kteří odešli po prázdninách do základní školy. Poté se paní učitelky a pan starosta rozloučili s předškoláky krátkým prosvodem a předáním dárků ve formě knih a potřeb do školy.

Následovalo pasování předškoláků dřevěným mečem na školáky. Tohoto aktu se vždy ujímají nejstarší žáci naší základní školy. Závěrem slavnostního programu předala paní učitelka základní školy žákům vysvědčení, pochvalné listy a drobné dárky. Všichni jim popřáli hezké prázdniny a po společném zvolání „Ať žijí prázdniny!“ se žáci vesele odebrali domů pochlubit se vysvědčením. Děti odcházely za doprovodu svých učitelek do mateřské školy, která jim ještě následující dva týdny poskytovala azyl, než uzavřela provoz.

O prázdninách se ve škole uklízelo, dezinfikovalo a také připravovalo na nový školní rok. Třídy mateřské školy a základní školy byly vybaveny novými uzamykatelnými učitelskými stoly, aby i paní učitelky měly tolik potřebné a odpovídající zázemí pro svou práci.

Eva Čechová, ředitelka školy

ZAHÁJENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU 2018/2019

Škola se po prázdninách znovu otevřela v pondělí 3. září. Na zahájení přišel do třídy základní školy mezi naše žáky pan starosta, aby je spolu s paní učitelkou, vychovatelkou školní družiny a ředitelkou školy přivítal a popřál jim hodně úspěchů při vzdělávání v novém školním roce. Paní učitelka základní školy přivítala přítomné rodiče, nové prvňáčky i ostřílené žáky nyní již 2. a 4. ročníku. Posléze za pomoci prezentace na interaktivní tabuli žáky seznámila s obsahem vzdělávání, pravidly chování ve škole a dalšími nezbytnými pokyny k povinné školní docházce.

Žáci obdrželi od školy drobné dárky a od obce z rukou pana starosty papírové hodiny k procvičování poznávání času a krásné omalovánky s motivy měst a vesnic našeho okresu, včetně té naší, které sklidily velký obdiv.

Po skončení úvodu školního roku pan starosta navštívil i třídu mateřské školy a závěrem předal všem zaměstnancům školy růži s přáním úspěšného školního roku.

Do školních lavic nastoupilo celkem 11 žáků základní školy, mateřská škola zahájila školní rok 2018/2019 s počtem 24 dětí.

Eva Čechová, ředitelka školy

*První školní den v pravčické základní škole – u tabule prvňáčci
(foto Radim Růžička)*

*První školní den v pravčické mateřské škole
(foto Radim Růžička)*

Z HISTORIE

FERDINAND ROSTISLAV VLACH, NEJVÝZNAMNĚJŠÍ PRAVČICKÝ LEGIONÁŘ

Před sto lety, 28. října 1918, vzniklo Československo. V souvislosti s tímto výročí jsou letos více než jindy vzpomínání naši legionáři. Jedním z důvodů k tomu je výrok prvního našeho prezidenta T. G. Masaryka: „... *kdyby nebylo legií, nebylo by Československo.*“

Také z Pravčic legionářů nebylo málo. V ruských legiích jich bylo osm a v italských sedm, což ve srovnání se stejně velkými obcemi jako jsou Pravčice nebylo málo. Z našich legionářů vzpomeňme alespoň jednoho z nich, Ferdinanda Rostislava Vlacha. Svě druhé jméno Rostislav přijal při pravoslavném křtu v Rusku. Tohoto našeho rodáka vzpomeňme hned ze dvou důvodů. Za prvé, lidově řečeno, ve své vojenské kariéře to z pravčických rodáků a občanů dotáhl v legiích nejdál a za druhé se podle mé zatím neprokázané domněnky v roce 1924 zasloužil o přejmenování největšího skalního mostu v Evropě z německého názvu Prebischtor na český „Pravčická brána“ a podobně i o přejmenování dalších přírodních útvarů v severních Čechách

Ferdinand Rostislav Vlach se narodil 22. října 1880 v Pravčicích č. 43. Jeho otec se jmenoval Ignác Vlach, půlláník (sedlák), a matka Terezie, rozená Rozkošná, dcera pololáníka Václava Rozkošného Pravčice č. 15. Za kmotry mu šli sestra jeho matky Brigita Krčmová s manželem, Pravčice č. 45. Ferdinand Vlach měl šest sourozenců. Staršího Františka a mladší Roberta, Antonína, Konstantina, Andělu a Marii. Bohužel, žádného z jejich potomků nebo jinak příbuzných se mi nepodařilo vyhledat a získat tak další informace o této pravčické osobnosti. Naštěstí se řada informací o životě, a hlavně vojenské kariéře pplk. Vlacha dochovala v osobním spise uloženém ve Vojenském historickém archivu v Praze. Podle tohoto spisu F. R. Vlach absolvoval gymnázium s maturitou v Kroměříži a v Praze osm semestrů právnické fakulty. Po studiích nastoupil prezenční dobrovolnickou službu u pěšího pluku ve sv. Hypolitu a zde absolvoval školu jednorokních dobrovolníků. V letech 1907 až 1912 se zúčastnil čtyř jednoměsíčních vojenských cvičení a do 1. světové války narukoval 27. července 1914 v Chebu jako velitel čety. Dne 1. ledna 1915 odešel s pochodovou rotou na ruské bojiště. Po necelém půlroce byl 2. června zajat a internován v zajateckém táboře v Jekatěrinburgu. Po téměř půl roce pobytu v zajetí se přihlásil do československého vojska (legií), což byl v té době velmi odvážný čin, protože výsledek války ještě zdaleka nebyl rozhodnutý. Legionáři nemohli vědět, zda se po válce budou moci vrátit domů nebo zda za jejich angažovanost v bojích proti Rakousku - Uhersku doma nedoplatí jejich rodiny. Samozřejmě po celou dobu války pak legionářům hrozila při zajetí smrt. Byly zaznamenány také případy, kdy v bojích legionářů proti rakousko-uherské

armádě stáli proti sobě otec a syn a samozřejmě také jiní příbuzní nebo známi.

Podobný případ jsem v Pravčicích nezaznamenal, ale zato jiný, který je také zajímavý. Dověděli se ho náhodní hosté pravčické hospody až delší dobu po válce. Došlo zde k hádce mezi ruským legionářem a dalším našim občanem, který podobně jako spisovatel Jaroslav Hašek a řada dalších Čechů a Moravanů vstoupili během 1. světové války do Rudé armády. Pravčický legionář tenkrát v hospodě řekl rudoarmějci: „*Já jsem tě zajal a daroval ti život. Co bys udělal ty?*“ Druhý odpověděl: „*Já bych tě zastřelil.*“

Vraťme se však k Ferdinandu Rostislavu Vlachovi, jak je jeho vojenská kariéra popsána v jeho osobním spise. Svým občanským povoláním úředník, jindy psáno právník; to Vlach dotáhl v rakousko-uherské armádě na poručíka domobrany. Do legií však vstoupil jako pouhý střelec, stejně jako ostatní. Za rok služby v legiích znovu dosáhl původní hodnosti a absolvoval kurs velitelů praporu u 6. pluku v Pirjatině, což nastartovalo další jeho vojenskou kariéru. Během ní zastával funkci velitele praporu a jako účastník řady bojů byl v těchto funkcích svými nadřízenými hodnocen jako „*vcelku dobrým v boji a řadové službě. Projevoval náležitou péči i ve věcech hospodářských a správních. U jeho praporu byl pořádek. Jeho jedinou chybou je až nemocná sklonnost k pití lihovin, která v něm ubíjí veškerou schopnost a energii.*“ Z nejznámějších bojů legií na ruské frontě se v hodnosti poručíka 6. hanáckého pluku Vlach zúčastnil památné bitvy u Bachmače a o své účasti v této bitvě napsal vzpomínku, která je vedle řady fotografií jako jediný písemný dokument z jeho pozůstalosti uložena ve Státním okresním archivu v Kroměříži. Vedle bitvy u Bachmače se zúčastnil také řady dalších bojů ještě v roce 1919, kdy pod velením odvážného, ale také kontroverzního generála Radoly Gajdy, bojoval při ochraně Transsibiřské magistrály, po které legionáři ustupovali do přístavu Vladivostoku a odtud na lodích do vlasti. Ferdinand Rostislav Vlach se proto v důsledku těchto bojů vrátil do vlasti až v srpnu roku 1920. Za účast v bojích byl 19. srpna 1919 vyznamenán řádem M. R. Štěfánika „Sokol“ I. kat. s meči. Další vyznamenání Čs. válečný kříž, Revoluční medaili a Spojeneckou medaili obdržel v roce 1921. Své bojové zásluhy si však F. R. Vlach dále kazil častým a nemírným požíváním alkoholu, za což byl kritizován nadřízenými. S tímto problémem se výrazněji vypořádal teprve v roce 1922 po události, která je zapsaná v jeho Prvopise kvalifikační listiny: „*Onemocněl v červnu 1922 po požití většího množství alkoholu tak, že sedm dní byl služby neschopen a následujících šest neděl strávil na zdravotní dovolené.*“ V témže roce nastoupil F. R. Vlach do funkce tajemníka Meziministerského poradního sboru a v ní setrval až do roku 1925, kdy byl jmenován členem Odvolacího kárného výboru při Ministerstvu národní obrany. V témže roce se jako pětáctýřicetiletý oženil a za manželku si vzal Kláru Siebrovou, narozenou 30. 6. 1885 ve Zdicích.

Jako důstojník mimo činnou službu byl téměř osmapadesátiletý F. R. Vlach povolán do armády po mnichovských dnech zrady. Do funkce velitele praporu nastoupil dne 25. září 1938, ale už následující den hlásil onemocnění, které trvalo do 5. října, kdy byl propuštěn z činné služby.

Miroslav Rozkošný

PO STARU SE ŽÍT NEDÁ

Bývávalo, ale už není a nikdy nebude. Třeba bylo běžné, že lidé chodili na taneční zábavy nejen tancovat a bavit se, ale někteří jen pozorovat druhé. V pravčické Sokolovně k tomu sloužila galérie, jinak běžně nazývaná galérkou, která vzala za své při poslední stavební úpravě Sokolovny v první polovině osmdesátých let.

A kdo na tu galérku chodil? „*Baby všechny, hlavně ty, které rády roznášely po dědině drby,*“ míní dvaosmdesátiletý pamětník. Já si dodnes pamatuju už jen tři. A protože nechci, aby na mě někdo přiletěl, že jsem třeba z jeho babičky udělal klepnu, jmenovat raději nebudu. Zmíním jen, že to byly ženy, které se neuzavíraly jen za dveřmi svého domu, ale dost se pohybovaly i jinde.

Jedna například v kostele, takže byla takové kostelní okno, řekli by zlí jazykové. O další se říkalo, že je kinařka kvůli jejím častým návštěvám hulínského kina. Ráda prý také sázela sportku, až to jejího manžela naštvalo a vykázal ji do chléva psát čísla sportky na koze. To se jí ale dobře vyplatilo, protože vyhrála druhou cenu. Třetí, která uklízela kancelář místního národního výboru, dnes by se řeklo obecního úřadu, také nebylo těžké potkat někde na ulici.

Zmiňované ženy a další zájemkyně o sledování tancechtivých účastníků zábav a plesů jejich pořadatelům nevadily, nebo dokonce byly vítané. Jeden z pořadatelů hasičských, v té době požárníckých zábav a plesů, na ně vzpomíná: „*Obyčejně jsme na nich ani nechtěli vstupné, ale sami nás na galérku zavolaly, že zaplatí, a přitom si nechaly donést bufet.*“ Mimochodem, tenkrát za pár korun to byl plný tácek cukroví. Na druhé straně je nutné po pravdě přiznat, že kritické oko těchto žen často vadilo některým tanečníkům zábav a plesů, kteří důsledně dbali na svoje soukromí.

Mně však vadily jen jednou. Bylo to v době, když moje o něco starší tanečnice mi chtěla předvést a naučit tenkrát úplně nový, ale dnes nejrozšířenější tanec šejk nebo takzvané šejkování, které se naučila na dovolené v tehdejší Jugoslávii. Tenkrát jsem mohl být hrdý na to, že jsem se stal prvním tanečníkem šejku v pravčické Sokolovně, ale já jsem se spíš styděl, co si baby na galérce o mně řeknou. Třeba, že jsem se dosud nenaučil lépe tancovat než stát na místě a jen trochu hýbat rukama a pošlapovat při tom nohama. Proto jsem si přál, aby moje výuka tance šejku co nejdřív skončila, než si mě baby všimnou. Co si o mě tenkrát říkaly baby na galérce, dodnes nevím, ale že uměly být pěkně kritické jsem zjistil na jiném případě.

O něco dřív než šejk se občas v pravčické Sokolovně tancoval nový tanec twist, lépe řečeno jen jeho jedna taneční figura, při které tanečníci stojí proti sobě a při slovech písně Twist ten twist, tahle ta slova, twist ten twist a zase znova atd. střídavě pohybuji paty nohou na levou a pravou stranu, což by ale nebylo nejhorší. Horší bylo, že přitom horní část těla zakláněli dozadu a dopředu vystrkovali střední, což při komihání celého těla mohlo vzbuzovat i u starších žen určité erotické představy. To vím dobře z následujícího zážitku. Zřejmě hned v pondělí po plesu jsem byl v prodejně Jednota, samozřejmě ještě v té staré, kde manželka vedoucího Bruno Zapletala obsluhovala dvě starší ženy, ale spíš naslouchala vzrušenému výkladu, kdy jedna z kupujících

cích hodnotila nový tanec twist v provedení jedné z pravčických děvčat, známé jako Maňa, a svůj rozhořčený výklad zakončila slovy: „*To já buďa Božko, bych ji nikdy nedovolila.*“ Nic nevím o tom, že by jmenovaná Božka z Pustého, matka čtyř dětí, chodila sledovat své tančící dcery na galérku pravčické Sokolovny a mohla tak zavčas zakročit proti nevkusné taneční produkci své nejstarší dcery, ale slova na její adresu zazněla tak výhružně, že i po padesáti letech si je přesně pamatuju dodnes.

Miroslav Rozkošný

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V srpnu oslavila **85 let paní Olga Procházková**

V říjnu oslaví **91 let pan Julius Mišelnický**
80 let paní Zdeňka Večerková
75 let pan Jan Mrhálek

V listopadu oslaví **97 let paní Zdeňka Bobková**
70 let pan Ludvík Šimek

Jubilantům přejeme do dalších let vše nejlepší, mnoho štěstí, zdraví
a ještě mnoho dalších spokojených let

OPUSTILI NÁS

V srpnu zemřel **ve věku 55 let pan Milan Pospíšil**

V září zemřeli **ve věku 58 let pan Vojtěch Bartošek**
ve věku 66 let paní Jaroslava Bučková
ve věku nedožitých 85 let pan Jiří Kejík
ve věku 55 let paní Dagmar Bartošková

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast

NARODILY SE

V září se narodily **Sabina Pechalová**
Běla Zapletalová

Dětem přejeme, aby se jim na světě líbilo, a jejich rodinám hodně trpělivosti, pevných nervů a hlavně lásky při jejich výchově

JAN ČERNOŠEK SEDMDESÁTILETÝ

V letošním roce se zařadil mezi nás sedmdesátileté spolužáky z pravčické a hulínské základní školy také Jan Černošek č. p. 111, známý nejen mezi spoluobčany, ale i mimo naši obec svým koníčkem myslivosti a povoláním preparátora zvířat. Patří také mezi pravčické včelaře. Narodil se 31. května 1948 v Brně a k celoživotnímu koníčku myslivosti ho už v dětství dovedl jeho otec, vášnivý nimrod.

K preparování zvířat jako povolání se však dostal dost velkou oklikou. Nejprve se vyučil automechanikem a po vyučení začal pracovat jako strojvedoucí Československých státních drah. Ve svém volném čase se vedle myslivosti zabýval také preparováním zvířat a po dvou letech sám tuto profesi zvládl. V roce 1975 nastoupil zaměstnání do Interlovu Přerov jako preparátor zvěře. Odtud pak přešel jako preparátor a vedoucí konzervace do Okresního muzea v Kroměříži. Jako podmínku pro výkon své funkce absolvoval dvě maturitní studia - první na restaurování nábytku a druhé v roce 1989 při Národním muzeu v Praze jako preparátor zvířat. Jeho hlavními zákazníky v oboru preparace zvířat byli myslivci a školy. Mezi známé osobnosti k nim patřil první československý kosmonaut Vladimír Remek, poslední československý ministr vnitra před rokem 1989 Vladimír Obzina a známý slovenský polistopadový politik Michal Dzurinda. To však neznamená, že se tyto osobnosti někdy v Pravčicích objevily. „Obvykle za sebe někoho poslali. Třeba šoféra,“ vysvětlil mi J. Černošek.

Preparátor Jan Černošek už svoji živnost před několika lety ukončil, ale má ale spoň na co vzpomínat. Pracoval i pro další zahraniční zákazníky ze Slovenska a Rakouska. Měl také zakázky pro filmovou tvorbu a divadlo. Pro zfilmovanou pohádku „O statečném kováři“ preparoval káně a pro zlínské divadlo preparoval pro představení Janáčkovy opery „Její pastorkyňa“ několik krocanů. Své preparátorské práce vystavuje na stálých výstavách „Ptáci jižní Moravy“ ve valtickém zámku a v Muzeu Kroměřížska.

Svoji mysliveckou zálibu spojuje také s cestováním. V roce 1994 absolvoval soukromou expedici do Afriky, kam se po vlastní ose vydal přes Rakousko, Itálii a trajektem z Řecka do Turecka. Odtud jeho cesta pokračovala z Istanbulu, Sýrie, Jordánska

až do Tanzánie. V roce 2006 se vydal za loveckými a rybářskými zážitky do skandinávských zemí Dánska, Švédska a Norska. O rok později pak na Ukrajinu za lovem tetřivků. Jeho nejčastějším lovištěm je však Kanada, kam za lovem medvědů vyrazil už šestkrát. Vždy jako doprovod skupiny lovců, a této příležitosti využil k tomu, že střílil dva medvědy, z nichž větší vážil 120 kg. Jako trofej z nich si pak dovezl domů jejich lebky a kožešiny.

Medvědí maso konzumovali lovci v chatách přímo na místě lovu. „*Pečené i jako guláš chutnalo jako mladý divočák*“, chválil maso Černošek. Bohužel však všechno maso nemohli sníst, a tak ostatní skončilo v lese.

Svoji dosud poslední zahraniční cestu vykonal Jan Černošek do jihovýchodní Asie na tropický ostrov Borneo. Cílem jeho cesty bylo setkat se v živé přírodě s orangutany a z méně známých opic s kahau nosatým. Z rostlinné říše vidět masožravé rostliny a tamní krásné orchideje.

Myslivec a preparátor zvířat Jan Černošek je aktivně činný také v Mysliveckém sdružení Pravčice, kde několik let zastával funkci hospodáře. V Okresní myslivecké jednotě Kroměříž byl deset roků předsedou myslivecké a také hodnotitelské komise.

V sedmdesátých a osmdesátých letech pracoval Jan Černošek jako poslanec Městského národního výboru v Hulíně.

Miroslav Rozkošný

*Na snímku majitelka kempu nad Hořejším jezerem v kanadské provincii Ontario pasuje Jana Černoška na lovce medvědů
(foto zapůjčil Jan Černošek)*

PŘED 90 LETY BYLA V PRAVČICÍCH OTEVŘENA NOVÁ ŠKOLA

Nahoře uprostřed nová škola, vlevo kostel sv. Floriana, vpravo Sokolovna, rok 1928

Již historické fotografie z nové školy:

Periodikum Pravčické noviny (ev. č. MK ČR E 12064) vydala obec Pravčice, IČ 00544566. Vychází 4x ročně, náklad 260 ks, tisk TYPOservis Holešov. Bezplatná distribuce. Šíření obsahu zpravodaje je možné jen se souhlasem redakce. Adresa a místo redakce: Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 p. Hulín, e-mail obecpravdice@seznam.cz, tel. 573 350 527, 607 873 217. Redakční rada: Jaroslav Šásek, Lenka Brezanská, Jana Hermanová, Petra Tobolíková, Michal Šípula, Eva Čechová, Marie Černošková, Jarmila Šásková a Miroslav Rozkošný. Za případné chyby a omyly v textech se redakce předem omlouvá, nebyly způsobeny úmyslně. Autoři nesou plnou odpovědnost za obsah, věcnou správnost a pravdivost poskytnuté informace. Příspěvky nejsou honorovány. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Pro příspěvatele z řad veřejnosti byla uzávěrka tohoto čísla v září 2018. Uzávěrka příštího čísla se předpokládá v prosinci 2018 – termín bude předem zveřejněn.